

نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی

دانشگاه شهید باهنر کرمان

دوره جدید، شماره سوم، بهار سال ۱۳۷۷

احیا و توسعه جاذبه‌های سیاحتی جاده ابریشم از نظر جامعه‌شناسی تاریخی

دکتر مجید کارشناس
دانشگاه اصفهان

خلاصه:

بیش از دو هزار سال گذشته، سرزمینی که اینک پنج جمهوری آسیای مرکزی (قراقویونلر، قرقیزستان، تاجیکستان، ترکمنستان و ازبکستان) را تشکیل می‌دهد، زیر نفوذ روابط بازرگانی شرق و غرب (چین و روم) از طریق جاده‌های ارتباطی ایران زمین قرار داشت که از حدود سال ۱۰۰ ق.م با افتتاح جاده ابریشم آغاز گردیده بود.

امپراطور سلسله چینی «هان»^(۱) برای مهار دشمنان صحرانشین که زمانی طولانی مرزهای شمالی چین را غارت می‌کردند- تصمیم گرفت با مردم کمتر شناخته شده آسیای مرکزی، اتحادی تشکیل دهد تا دشمنان صحرانشین را تحت فشار گذارد. پس از این مأموریت اکتشافی، سلسله «هان» تلاش‌های خود را به تقویت و ثبات مسیری به آسیای مرکزی و موارای آن و تجارت در استداد آن مسیر اختصاص داد که بتدریج به جاده ابریشم کاملاً فعالی تبدیل گردید. این جاده و اتصالاتش به دوردست ترین نقاط امپراطوری، حدود سیزده هزار کیلومتر بود که از «کادیس» واقع در سواحل اسپانیا در اقیانوس اطلس تا شانگهای در چین امتداد داشت و طولانی ترین جاده جهان بود.

در این مقاله سعی می‌شود تا اثرات اجتماعی فرهنگی جاده ابریشم مورد

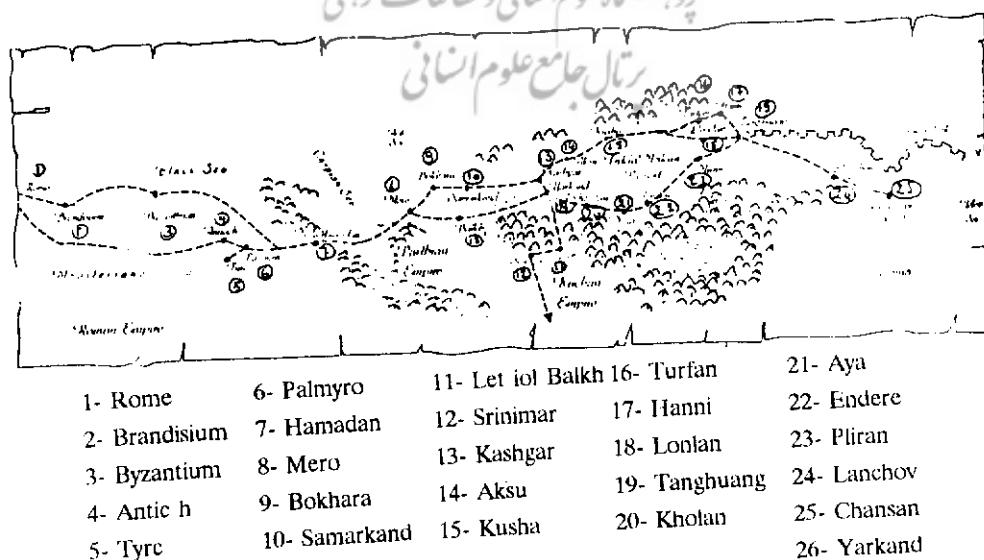
تحلیل قرار گیرد، در بخش اول و دوم این نوشتۀ به نشانه های جاده ابریشم و پیدایش آن توجه شده، در بخش سوم و چهارم تغییرات اجتماعی و تأثیرات آن در جاده ابریشم بررسی شده است و تیجه گرفته می شود که تولیدات مصنوعی با از بین رفتن جاده ابریشم رابطه مستقیم داشته است.

مقدمه

قرنهای، کاروانهای بازرگانان از دروازه غربی شهر «سیان»^(۲)، پایتخت چین در زمان دودمان تانگ^(۳) گذر می کرد. بار شترهایشان کالاها بین تجمیعی بود که چندین هزار کیلومتر آنسوتر در بازارهای اروپا خریداران نقدمی یافتد. مشهورترین این کالاها که بازرگانان در سفر پر خطر خود از میان صحراءها، جلگه ها و گذرگاههای کوهستانی آسیای مرکزی حمل می کردند، ابریشم بود. پارچه ای گرانبها که چین را ساختن آن را هزاران سال سر به مهر نگاه داشته بود. همین کالا بود که جغرافیدان و زمین شناس آلمانی سده نوزدهم «فردیناند فون دیستهولن»^(۴) را ودادشت تا برای مسیر این کاروانها که بدین گونه شرق و غرب را به هم می پیوست، اصطلاح تازه ای بسازد به نام «جاده ابریشم».^(۵)

نقشه شماره یک جاده قدیم ابریشم

مسیرهای اصلی در اوچ امپراطوری روم حدود ۲۰ میلادی^(۶)

آنچه را که در پیش رو داریم، نوشتاری است مختصر که سعی دارد در مورد یکی از قدیمی‌ترین و بحث‌انگیزترین راههای تمدن بشری و شاهراه حیات در جهان قدیم به بحث پردازد. راهی که با وجود گذشت قرون طولانی و اختراعات حیرت انگیزی که ارتباط را نه فقط تزدیک بلکه بسیار ساده نموده است و با وجود راههای جدیدی که برای وصول به امور مختلف در جهان پدیدار شده، همچنان ذهن بشر را به خود معطوف داشته است و در حال حاضر نیز کشورهایی در صدد احیای مجدد این جاده قدیمی هستند.^(۷)

گرچه جاده دیگر ارزش اقتصادی کهن را دارا نیست ولی نباید فراموش نمود که بخشی از داستان تمدن بزرگ بشری به طور عمدۀ در این مسیر رخ داده است و امروز آنچه بیش از احیای اقتصادی آن ارزش دارد، شناخت و توجه به مفاهیم مدنی، فرهنگی، اجتماعی و رخدادهای ناشناخته مانده آثار عظیم تمدن انسانی در پهنه طولانی این جاده می‌باشد.

جاده ابریشم نشانه‌ای در تمدن کهن

نباید جاده ابریشم را فقط یک راه تجاری بدانیم، چرا که این جاده پیوسته تمثیلی از پیوندهای فرهنگی ایران و چین به شمار می‌رفته؛ گاه فرهنگ و اعتقادی از اندیشمندان بزرگ ایران به چین رفته و گاه ارزشهای انسانی و اخلاقی از آنسو به خاک ایران آمده است.

این جاده از قدیمی‌ترین راههای جهان می‌باشد که تجارت ابریشم چین با کشورهای غربی از این راه انجام می‌گرفته است. در کتاب «کشفیات جدید باستان‌شناسی در چین» آمده است که جاده ابریشم راه کاروان روی بود که از قاره آسیا عبور می‌کرد و پارچه‌های ابریشمی را به نقاط دیگر می‌رساند.

این جاده علاوه بر آن که طولانی ترین راه زمینی دوران باستان به شمار می‌رفت، از طرف دیگر از لحاظ اعتقادی نیز قبل از ظهرور دین مبین اسلام معتبر نفوذ آیین‌های زرتشت، مانی و مسیحیت در قسمتهای عدده‌ای از ایران و چین بود و حتی قبل از ظهرور

اسلام در شرق ایران تعالیم آیین بودا نیز نفوذ کرده بود و بعد از اسلام از طریق مهاجران مسلمان ایرانی، دین مبین اسلام به چین راه یافت، و از همین طریق زبان فارسی نیز در قسمتهایی از چین رواج پیدا کرد.

در زمان اشکانیان و ساسانیان مناسبات دوستانه ایران و چین گسترش و در عصر مغول روابط بازرگانی با چین افزایش یافت. در زمان صفویان ارتباط فرهنگی و هنری وسیعی با چین برقرار بود. در نتیجه جاده ابریشم بستری برای تبادلات مذهبی و هنری نیز به شمار رفته است.^(۸)

پیدایش راه ابریشم به مفهوم واقعی

اولین آثار ظهرور این جاده بین‌المللی از دیدگاه تاریخ، در زمان سلطنت مهرداد دوم اشکانی (۱۲۴-۷۶ قبل از میلاد) می‌باشد. البته اشکانیان در حدود شرقی خیلی دورتر از مرکز شاهنشاهی می‌زیستند. بنابراین پس از رسیدن به رتبه شهریاری، بسیار به آداب و آیین جهانداری، توجه داشتند. ولی بعدها وضع تغییر کرد و از دوره مهرداد اول (۱۷۶-۱۳۸ ق.م) رسوم جهانداری را به جهانگیری پیوند دادند و به شهادت محققین غربی دولت اشکانی با روم در سطحی بسیار وسیع روابط تجاری داشته و سیاست تشویق‌آمیز و حمایت زیاد این دولت او تجارت و بازرگانی در تاریخ به ثبت رسیده است.^(۹)

مهرداد دوم پادشاه نیرومند پارتنی با سلطنت خاقان (۱۴۰-۸۷ ق.م)^(۱۰) در چین معاصر بود. در همین زمان سنای دوم کنسول معروف خود به نام «سولا Sulla» را در واپسین نسخه‌ای دولت سلوکی به آسیای صغیر می‌فرستد تا راه را برای نابودی آخرین میراث خواران اسکندر در آسیا باز نموده و سلطه استعماری روم را بر این خطه استوار سازد که با ضعف دولت سلوکی و پیروزیهای سنای دوم در جنگهای پونیک^(۱۱) و تسلط بر مدیترانه شرقی، راه رسیدن رومیان به سرزمینهای آسیا و آفریقا باز گردید. این مقدمه‌ای بود بر بیش از سیصد سال جنگ بین دولت روم و پارت.

در این زمان، روم اولین قدمهای خویش را در بزرگرای استعمار برمی‌داشت و دولت

پارت با مدیریتی عالی به رهبری مهرداد دوم برای حضور در فعالیتهای اقتصاد جهانی که به طور طبیعی مبارزات نظامی را نیز در پی داشت، دست به فعالیتهای همه جانبه‌ای در مرزهای غرب و شرق امپراطوری خویش می‌زد.

دولتهای روم و ایران در عرصه رقابت‌های بین‌المللی، هم در بعد نظامی و هم در بعد اقتصادی قوی و تازه نفس بودند و این دوکشور در همه جهان شناخته شده قدیم - چه در قسمتهای تحت تسلط سلوکیان در حال نابودی چه در ارمنستان و حتی در چین - حضوری بسیار فعال داشتند. هر دو دولت در حال رسانیدن مرزهای خود به هم، نابودی و تصرف دول کوچک، متعدد سازی و قبضه کردن کلیه قطب‌های اجتماعی دنیا قدیم، و در بیان ساده‌تر بر سر تقسیم جهان بودند.

البته پیش از این تاریخ در زمان اسکندر مقدونی^(۱۲) (۳۳۴-۳۲۳ ق.م) سعی زیادی در اتحاد ملتها و ارتباط بیشتر بین نقاط استراتژیک جهان قدیم شده بود، که این امر با مرگ این سردار ماجراجو تحقق نیافت. اما اینک اوضاع به نحو محسوسی تحول یافته بود. فتوحات اسکندر اگر چه توانسته بود فرهنگ آرمانی او یعنی (هلنیسم Hellenism) را پدیدار سازد؛ اما سبب نزدیکی ارکان جهان قدیم شده و عناصر تمدن را به نحو روشنی در سرمینهای فتح شده به هم نزدیک ساخته بود.

امپراتور نیرومند هان^(۱۳) (۵۰۰ ق.م) سعی وافری در اعتلالی فرهنگی و سیاسی چین، چه در خصوص فتح سرمینهای جدید و توسعه امپراتوری و چه در مورد اعتلالی تجارت داشت. از حدود سالهای (۵۰۰ ق.م) پرورش کرم ابریشم، صنعتی بسیار مهم در جهان به شمار می‌رفت و چینی‌ها این راز را تا قرنها پنهان نگاه داشته، راههای تولید و توسعه و تجارت آنرا بطور انحصاری در اختیار خویش قرار داده بودند.^(۱۴)

با آن که تجارت و تولید این محصول مهم اقتصادی در عصر سلاطین هان در جهان گسترش یافت؛ اما چینی‌ها اعتقاد داشتند که پرورش کرم ابریشم به حدود چند هزار سال قبل از میلاد باز می‌گردد.^(۱۵)

اینک در آستانه ورود به قرن اول پیش از میلاد مسیح، جهان بین سه قدرت، که با مرزهای مشترک و بدون واسطه با یکدیگر در ارتباط بودند؛ تقسیم شده بود. این سه

قدرت عبارت بودند از: چین که توسط توسعه نظامی سلاطین هان^(۱۶) توسعه یافته بود.^(۱۷) ایران پارتی که در ارمنستان حضور نظامی و سیاسی داشت و با روم در این نقطه دچار اصطکاک بود و بالاخره روم که پس از متصروفات جدید راهی آسیای صغیر شده، در بالکان و یونان نیز متصروفاتی داشت. از آغاز تاریخ تا این زمان، جهان به این شکل بین سه قدرت بلا منازع و هم مرز تقسیم نشده بود. لذا لزوم ایجاد جاده‌ای که بتواند به این حضور سیاسی سه جهانی، فعالیتهای اقتصادی را نیز بیفزاید، الزامی به نظر می‌رسید. نقش این جاده می‌بایست پیوندهای مدنیت و ارتباطات فرهنگی مردم بلاد ناشناخته و دور دست را هماهنگ ساخته، دریچه‌ای تازه به روی جهانیان بگشاید.

از زمانهای قدیم و قبل از پارتها، آثاری از روابط تجاری در این جاده، برویژه در زمان داریوش اول هخامنشی می‌باییم، و حتی در زمان سلوکیان (۳۱۲-۶۴ ق.م.) جاده بزرگ تجارت شرق و غرب در دست آنان بود؛ جاده‌ای از طریق ایران به سمت چین و هند می‌رفت.

با این همه جاده ابریشم، که در همین مسیر با اندکی تغییرات جغرافیایی به کار تجارت رونقی فراوان داد، به خاطر حمل و نقل نظامی و کالا و بارگران قیمت ابریشم اشتها رجهانی یافت و جنگهای خونینی بین شرق و غرب را موجب شد. گرچه اعتلای جاده ابریشم از زمان مهرداد دوم می‌باشد ولی به برکت امنیت و آرامشی که حاصل شده بود، در این عصر بازار معاملات نقدی و پایاپایی رواج یافت. کاروانهای تجار و سوداگران جان تازه‌ای گرفتند و از هر شهر یکی از ایام هفتگه برای فروش و عرضه کالاهای محلی تعیین شد و دو شنبه بازارها، آدینه بازارها و ... یادگار این دوران است.^(۱۸) در این زمان شرایط بهتری بر جاده حاکم شده بود.

نعل یا کفشه اسب که در قرن دوم قبل از میلاد اختراع شد، به حرکت اسبان تیز تک که در جاده‌های سنگفرش شده یادگار عصر هخامنشی به پیش می‌تاختند، سرعت عجیبی می‌بخشید. صدای زنگ شترها که بارهای گران قیمت را شباهه روز به حرکت در می‌آوردند، در گوش کاروانیان جاده ابریشم طینی خوش و دلنشیں داشت. تحول صنعتی، وسیعتر شدن جاده، ارائه کار بانکهای تجاری یادگار عهد بابلیان، آب انبارها،

کاروانسراهای دایماً "محافظت شده، تجارت جهانی را در این جاده طولانی از دورترین نقاط آسیا تا غرب اروپا گسترش می‌داد.

از زمانی که پارتها گرفتار روم شدند، مسیر مبارزه خود را گم کردند. زیرا ممکن نبود هم با روم بجنگند و هم با ارمنستان، بنچار پس از انتقال مراکز قدرت از ماوراءالنهر به بینالنهرین و پایخت جدید یعنی تیسفون، مردم غیرنظمی شرق و شمال را واداشتند تا دیوار عظیمی در کنار دریای خزر بسازند که شبیه دیوار چین باشد. این دیوار از دریای خزر تا حوالی گبید قابوس و عشق آباد را فرا می‌گرفت.^(۱۹)

در این میان، ابریشم، گرانقیمت‌ترین کالای جهان بود و این کالاکه صرفاً در چین تهیه می‌شد، در نظر جهانیان تهیه و تولید آن یک راز چینی بود که هترمندان آن به هیچ وجه مایل نبودند، این راز گرانبهای را بر ملا سازند.^(۲۰) در طول قرنها، ابریشم بطور انبوه در چین تولید شده، پس از صدور، قیمت آن افزایش می‌یافتد. به طوری که این کالای طریف در خارج از چین و بویژه در اروپا، قیمتی باور نکردنی پیدا می‌کرد. هنگامی که ایرانیان دروازه شرق را بر روی بازارگانان روم می‌بستند؛ در سرزمین روم ارزش یک کیلوگرم ابریشم درست معادل یک کیلوگرم طلا می‌شد.

بازارگانان چینی از راههای ترکستان می‌گذشتند و اجناس خوش را به هند و ایران و سرانجام به روم می‌بردند. از جمله: ابریشم، چای، ظرفهای چینی، کاغذ و ... که صادرات چین را تشکیل می‌داد و شیشه، بادام زمینی، تریاک، تنباق و ... واردات اصلی این کشور بود. اکثر این مبادلات در جاده تضمین شده ابریشم انجام می‌شد. ایران در جاده ابریشم نقش میانجی و ترانزیت را بازی می‌کرد. درآمد گمرکی جزء عواید دولت ایران بود.^(۲۱)

کاروانهای مملو از کالاهای تجاری در مسیر جاده ابریشم تردد می‌نمود. تسلط دولت پارت بر ورود و خروج این کالا و تعیین انحصاری قیمت خرید و فروش آن در هر دو سوی مرزهای بسیار دور، اهمیت دولت پارت را به مثابه یک دولت جهانی حفظ می‌کرد. البته چین و روم مجبور بودند ایران را به عنوان قهرمان تجاری و ترانزیتی به رسمیت بشناسند؛ چون علاوه بر توان نظامی و استراتژیکی دولت پارت، ایرانیان نمی‌خواستند

چینی‌ها و رومی‌ها از روش تجارت و مسیر راهها و قیمت‌ها مطلع شوند که به علت تسلط ایران بر ارمنستان، تنها راه امن و مهمی که بین شرق و غرب قرار داشت، راههای ایران بود.

حفظ امنیت و دقت و توجه به این راهها چنان بود که به هیچ ییگانه‌ای اجازه تفحص و جستجو داده نمی‌شد، و به همین دلیل در سال ۹۷ میلادی نزدیک به سه قرن پس از تجارت ابریشم در این جاده ایرانی‌ها سفیر چین را که برای شناسایی راههای ابریشم از این جاده عبور می‌کرد، باز گرداندند.^(۲۲) اما به رغم همه چالش‌های سیاسی بین سه ابرقدرت، جاده ابریشم روز به روز توسعه بیشتری می‌یافتد. مردمان قبایل و شهرنشین‌های دو سوی جاده پیوسته شاهد عبور کاروانهایی بودند که کالاهای گرانبهای شرق و غرب را در مسیر طولانی جاده بزرگ حمل می‌نمودند.

با وجود ارتباطات فرهنگی، زبان مردم شهرهای اطراف جاده ابریشم به جاهای دیگر انتقال می‌یافتد و زبان بازرگانان آسیای میانه و ... به آرامی بر زبانهای دیگر تأثیر می‌گذشت.^(۲۳) از نظر انسان شناسی، زبان تنها در برگیرنده و منعکس‌کننده افکار نیست بلکه در واقع ادراک و اندیشه را نیز شکل می‌دهد. این تصور که شخص بدون کاربرد زبان، می‌تواند خودش را با واقعیت تطبیق دهد، توهمند محض است.^(۲۴)

جاده ابریشم محل گذر علوم و تکنولوژی زمان خودش نیز بود. بسیاری از علوم چون ریاضیات، طب، فلسفه و ادبیات علی‌رغم رویارویی بسیار و فشارهای سیاسی و تضادهای فرهنگی در طول جاده از شرق به غرب و بالعکس - بدون توجه به اینگونه موانع - به راه خویش ادامه می‌دادند.^(۲۵)

جاده ابریشم سبب انتقالات اعتقادی نیز می‌گردید. آئین هند توسط بازرگانان تامیل به چین وارد می‌شد و تأثیرات متقابل آئین زرتشتی بر چینی‌ها و بوداییان را می‌توان ناشی از تواناییهای شگرف جاده در جهت هدایت اینگونه جریانها دانست.

تغییرات اجتماعی و تأثیرات آن بر جاده ابریشم

عوامل متعددی باعث از بین رفتن این جاده گردیده همانطور که صنعتی شدن^(۲۶)

باعث تغییرات اجتماعی وسیعی شده است. عامل تکنیک در حقیقت متغیری است بسیار پراهمیت که تأثیر آن در تحولات جوامع، بسیار محسوس است. اگر در اینجا عامل صنعت، به عنوان یک متغیر با اهمیت در از بین رفتن جاده ابریشم مورد توجه قرار می‌گیرد، بدان علت است که این عامل هم در فرهنگ جامعه معاصر و هم در زندگی روزانه تمام افراد جامعه مکان والایی را اشغال کرده است.

تکنولوژی عنصری از فرهنگ بوده، پیشرفت تکنولوژی کاملاً وابسته به پیشرفت علم است. می‌توان گفت که تأثیر تاریخی پیشرفت تکنولوژی بر این جاده چند هزار کیلومتری پدیده ساده‌ای نیست. عامل تکنیک، متغیری است قوی که اهمیت و قدرت آن خصوصاً در جهان معاصر قابل مشاهده است.^(۲۷)

پیشرفتهای بزرگ در علم کشتیرانی از سوی اروپاییان و مخصوصاً پرتغالیان کمک بزرگی بود تا تغییر جدیدی بر تجارت میان خاور دور با فرنگستان حاصل شود. به این ترتیب که دو جاده جداگانه برای سفر به چین، یکی از راه خشکی برای ایرانیان و عثمانیان و دیگری از راه دریا جهت پرتغالیان، فراهم آمد. با توسعه راه دریابی توسط پرتغالیان، اگر چه راه ابریشم محون شد ولی تازمانی هر دو جاده در یک فاصله زمانی یکدیگر را تکمیل می‌کردند که تا قرن هجدهم هم ادامه داشت. اما از زمانی که کمپانی انگلیسی زیر بادات^(۲۸) ۷۵٪ تجارت بین چین و اروپا را در انحصار خود گرفت و ۲۵٪ باقیمانده هم به دست روسها افتاد،^(۲۹) وضعیت کلی متفاوت گردید و شروع تحولات و تغییرات عمدی آغاز شد.

تولیدات مصنوعی گامی مهم در نابودی جاده ابریشم

لازم است به پیدایش و تکامل تولیدات مصنوعی و نقش آن در از بین رفتن جاده ابریشم توجه کنیم که از طریق تولید مواد مشابه که جایگزین کالاهای سنتی وارده از چین می‌شدند، اثری بس عمیق داشت. بدینسان جای مشک آهورا - که یکی از باستانی‌ترین فرآوردهایی بود که ایرانیان، به مدت هجده قرن، در چین به جستجوی آن می‌رفتند - مشک مصنوعی گرفت که مبنایش از محصولات دست دوم نفت است. همینطور آینه -

های فولادی، دیگها و ماهی تابه‌های چدنی یا سوزن، قیچی و سوهاهای فلزی و نیز آتشزنه های مرغوب برای افروختن آتش و تقریباً تمام اقلامی که به وسیله بازارگانان ایرانی، عثمانی و روسی از چین آورده‌می‌شد، جای خود را به این کالاهای ساخت اروپاییان داد. آینه‌های قدیمی فولادی که به رغم آب و هوای خشک آسیای میانه گهگاه لازم بود صیقل داده شوند، از اول قرن هجدهم به بعد دیگر خریداری نداشت و جای این آینه‌ها به آینه‌های نیزی با شیشه‌های قلع زده داده شد.

اما آن آتشزنه های گرانبهای چینی نیز - که آنچنان پر ارج بود که ایرانیان و دیگر اقوام اروپایی طی هیجده قرن آنها را به کار می‌بردند - در اندک سالی در پایان قرن نوزدهم جای خود را به کبریت سوئدی داد. همه آن فرآورده‌های قدیمی نیز که ایرانیان از چین وارد می‌کردند، دیگر نه از چین بلکه از انگلستان وارد می‌شد. در باب کاغذ هم که سابقاً بر آن تقریباً به طور انحصاری از طریق خشکی از چین آورده می‌شد، وضع به همین منوال است؛ در قرن نوزدهم ایرانیان و عثمانیان کاغذهای ارزانتری از اروپا وارد می‌کردند ...!

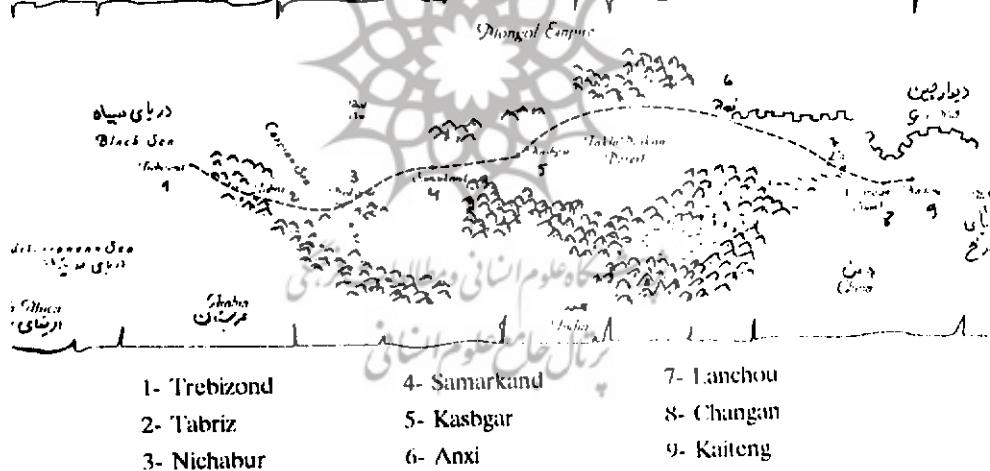
احیاء جاده ابریشم

این جاده که در مسیر چند هزار کیلومتری خود از چین تا ایران و روم ملتهای گوناگونی را در مسیر مبادلات فرهنگی و اقتصادی قرار داده بود، امروزه متأسفانه اثری از کارکردهای اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی آن نیست. احیای جاده ابریشم نظر به گذشته‌های دور نیست بلکه تلاشی است برای زدودن غبار فراموشی از چهره آن و پیوند دادن مجدد کشورهایی که در این مسیر تاریخی قرار می‌گیرند. احیای مجدد جهانگردی در امتداد جاده ابریشم گام مهمی است که می‌تواند به توسعه اقتصادی - اجتماعی کمک کند. همین جاده ابریشم بود که قرنها به روتق تجارت و تبادل فرهنگ و مذهب، میان شرق و غرب کمک کرده بود. بازنشده کردن جاده ابریشم می‌توان سطح آگاهی و دانش عمومی را در مورد جاذبه‌های طبیعی و فرهنگی تمدن‌های این مسیر طولانی افزایش داد.

این راه طولانی که از دویست سال قبل از میلاد تا قرن هیجدهم آسیا را به اروپا مربوط ساخته بود، در طول این دو هزار سال روتق خاصی برای کشورهای مسیر آن به ارمغان آورده بود. در حقیقت، بازسازی جاده ابریشم بازنگری در هویت و اصالت انسان و شناخت رسته‌های تمدن و فرهنگ و دمیدن روح زندگی در نسل آینده است. اهمیت جاده ابریشم در شکوفایی تمدن بشری برکسی پوشیده نیست و بی‌اعراق می‌توان ادعا کرد که این جاده مهد و جایگاه تمام رویدادها و اتفاقات بخش اعظم دنیای متمدن روزگار قدیم است. بازسازی این جاده ارج نهادن به تلاش و اندیشه کسانی است که با تحمل رنج

نقشه شماره دو مسیر احیاء شده جاده ابریشم

در دوران امپراطوری مغول، حدود ۱۲۶۰ میلادی (۳۰)

فراوان آن را بنا نهادند تا تمدن و فرهنگ بشر دوستی و معنویت را در بافت‌های ابریشم عنق و زندگی به یکدیگر هدیه کنند و پیام وحدت و یگانگی را برای نسلهای آینده به ودیعه بگذارند.^{۱۳۱}

نتیجه:

جاده ابریشم راه انتقال فرهنگ، علوم، کالا و عقاید در دنیا قدیم بود. هرگاه این

جاده در مسیری بسته می‌شد، در مسیری دیگر راه نفوذی باز می‌کرد. رسالت این جاده مانند ابریشم، ظریف و تئیده شده از جان صدھا میلیون انسان است، همانطور که صدھا کرم ابریشم، ابریشم را می‌سازند.

این مسیر راه ارتباط ایران و روم، دو دولت قوی و عامل اساسی همه مسایل سیاسی، اقتصادی و بین‌المللی این دو قدرت، بوده است و منشأ منازعات و نبردهای فراوان. دنبال کردن این مسیر از آغاز، نهایتاً ما را به تمدن فعلی بشر می‌رساند. این جاده بیانگر احساسات و فریاد انسانهاست و زحمات همه جهانیان را در بردارد.

این مسیر از همبستگی مردم جهان حکایت می‌کند، بنابراین باید با تبادلات فرهنگی و جلب توجه مردم و وسائل ارتباط جمیعی به جاذبه‌های جاده ابریشم، ایجاد ارتباط بین مردم سرزمینهای مسیر این جاده و فراهم آوردن وسائل سیر و سفر در این مسیر در جهت توسعه آن بکوشیم. با کمک گرفتن از مردم شناسان و جامعه شناسان بوم شناس، جاده ابریشم و وسائل مختلف فرهنگی آن را روش سازیم. می‌توان با احیای این جاده و توانهای بالقوه کشورهای مسیر و غرب و اروپا آنها را دوباره مانند قدیم در ارتباط نزدیکتری با یکدیگر قرار داد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پortal جامع علوم انسانی

یادداشتها

۱- Han

۲- Sian

۳-Tang (618-907)

۴- Ferdinand von dicht Havlen

۵- مجله پیام یونسکو، شماره ۲۲۶. اسفندماه ۱۳۶۸. ص ۱۲-۱۳.

۶- پاکدامن، رضا. جاده ابریشم. ص ۷.

۷- هفت نامه آتاق بازرگانی، شماره ۲. اردیبهشت ۱۳۷۱. ص ۴۰.

۸- نشریه گردش، شماره ۷ و ۸. پاییز و زمستان ۱۳۷۱، ص ۵۸-۵۹.

۹- بهشتی پور، مهدی. تاریخچه صنعت نساجی در ایران. ص ۸۳.

10- Empereur Wu - ti, dynastie des Han (140-87).

11-Guerres puniques

12- Alexandre le Grand (Alexandre III) (356-323 av JC) Roi à page de vingt ans il se fit nommer chef de la confédération hellénique- Il fut célèbre pour ses immenses couquêtes Robert p. 35.

13- Han Nom de plusieurs dynasties chinoises de 206 av JC à 220 après JC
Robert p. 807.

۱۴- به نقل از کتاب مذهبی مینوی خرد، احتمالاً زادگاه پیله ابریشم و خاستگاه این صنعت بسیار

مهم جهان تدبیم ایران بوده است. ر. ک. مجله تحقیقات تاریخ، شماره ۴-۵، ۱۳۶۹. ص ۱۲۷.

۱۵- هنری لوکاس. تاریخ تمدن از کهنترین روزگار تا سده ما. ص ۱۰۳.

16-Han

۱۷- لینتون، رالف. سیر تمدن. ص ۵۱۶.

۱۸- راوندی، مرتضی. تاریخ تحولات اجتماعی. ص ۱۷۲.

۱۹- باستانی پاریزی، ابراهیم. اژدهای هفت سر. ص ۲۰۲.

۲۰- عنبرانی، محمود. درخت طلا و ابریشم. ص ۳۱.

۲۱- ویل دورانت. مشرق زمین گهواره تمدن، جلد ۱. ص ۸۴۴.

۲۲- فیتز جرالد. تاریخ فرهنگ چین. ص ۲۲۰.

۲۳- ردانی، محسن. پیوند ابریشمین شرق و غرب. پیام یونسکو، شماره ۲۲۶. صص ۴-۲.

۲۴- ثلاثی، محسن. درآمدی به انسان شناسی. ص ۱۲۰-۱۲۶.

۲۵- بیتر اوری. ایران چهار راه تمدن جهان. مجله پیام. آبانماه ۱۳۵۰.

۲۶- روشن است که مقصود از صنعتی شدن، انقلاب صنعتی در قرن هیجدهم نیست؛ بلکه به وجود آمدن کشتیهای تجاری برای حمل و نقل کالاهای تجاری، در قرن پانزدهم است.

۲۷- گی روشه. تغییرات اجتماعی، ترجمه منصور و شوقي. ص ۶۳-۶۱.

۲۸- مظاہری، علی. جاده ابریشم. ص ۱۲-۱۰.

۲۹- منظور از تولیدات مصنوعی واردات کالاهایی نظیر کبریت سوئدی، آئینه و نیزی و ... است.

۳۰- پاکدامن، رضا. جاده ابریشم، ص ۸.

۳۱- نشریه گردش، شماره ۱۴. ص ۹-۸.

فهرست منابع

- ۱- آذری، علاءالدین. تاریخ روابط ایران و چین. چاپ اول. تهران. ۱۳۶۷
- ۲- بهشتی پور، مهدی. تاریخچه صنعت نساجی در ایران. انتشارات تهران. چاپ اول. تهران. ۱۳۴۳.
- ۳- باستانی پاریزی، محمد ابراهیم. اژدرهای هفت سر. امیرکبیر. چاپ ۲. تهران. ۱۳۶۳
- ۴- دوبواز، نلسون. تاریخ سیاسی پارت، ترجمه اصغر حکمت. شرکت سهامی افست. تهران. ۱۳۴۲.
- ۵- دیاکونف. اشکانیان، ترجمه کریم کشاورز. انتشارات پیام. تهران. ۱۳۵۱
- ۶- زرین کوب، عبدالحسین. تاریخ مردم ایران قبل از اسلام. انتشارات امیرکبیر. چاپ دوم. تهران. ۱۳۶۸.
- ۷- راوندی، مرتضی. تاریخ تحولات اجتماعی. شرکت کتابهای جیبی. چاپ دوم. تهران. ۱۳۵۸
- ۸- عنبرانی، محمود. درخت طلا و ابریشم. بنیاد پژوهش‌های آستان قدس رضوی. چاپ اول. ۱۳۶۹
- ۹- کالج، مالکوم. پارتیان، ترجمه رجب نیا. انتشارات سحر. چاپ ۱. تهران. ۱۳۵۵
- ۱۰- کاژان، نیکولسکی. تاریخ پاستان، گروه مترجمان، جلد ۱. نشر اندیشه. چاپ چهارم. تهران. ۱۳۵۳
- ۱۱- گوشمید، آلفرد بن. تاریخ ایران و ممالک هم‌جوار، ترجمه جهانداری. انتشارات مطبوعات علمی. بی‌تا.
- ۱۲- گی روشه. تغییرات اجتماعی، ترجمه منصور و شوقی. نشر نی. چاپ ۲. تهران. ۱۳۷۰
- ۱۳- گیر شمن، رمان. ایران از آغاز تا اسلام، ترجمه محمد معین. انتشارات علمی فرهنگی. چاپ پنجم. تهران. ۱۳۶۴
- ۱۴- گیمبرگ، کارل. تاریخ بزرگ جهان، ترجمه اکبر دهشتری. انتشارات یزدان. تهران. ۱۳۶۹

- ۱۵- لوکاس، هنری. تاریخ تمدن از کهن ترین روزگار تا سده ما، ترجمه عبدالحسین آذرنگ. جلد اول. تهران. ۱۳۶۶.
- ۱۶- لیتون، رالف. سیر تمدن، ترجمه پرویز مرزبان. نشر دانش. تهران. ۱۳۵۷.
- ۱۷- مظاہری، علی. جاده ابریشم، ترجمه ملک ناصر نوبان. مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگ. تهران. ۱۳۷۲.
- ۱۸- نوربخش، مسعود. مسافران تاریخ. چاپ ۱. تهران. ۱۳۶۳.
- ۱۹- ویل دورانت. تاریخ تمدن، ترجمه کاظم و دینی، جلد ۳. انتشارات آموزش انقلاب اسلامی. تهران. ۱۳۶۶.
- ۲۰- ویل دورانت. مشرق زمین گهواره تمدن، ترجمه گروه مترجمین، جلد ۱. سازمان انتشارات آموزش. انقلاب اسلامی. چاپ اول. تهران. ۱۳۶۵.
- ۲۱- مجله آینده. شماره اول. سال ۱۳۰۴ هش.
- ۲۲- مجله پیام یونسکو. شماره های ۲۰۵ و ۲۰۱ و ۲۵۶.
- ۲۳- مجله تحقیقات تاریخی. شماره ۴-۵. سال ۱۳۶۹.
- ۲۴- هفته نامه اتاق بازرگانی و صنایع و معادن، شماره ۲. اردیبهشت ۱۳۷۱.
- ۲۵- نشریه گردش. شماره ۷ و ۸ و ۱۴.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پortal جامع علوم انسانی